

Sygn. akt IV U 1031/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Zalasinski

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania B. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia (...)r. (Nr (...))

w sprawie B. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala B. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia (...).

Sygn. akt IV U 1031/13

UZASADNIENIE

Decyzją z (...)r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 w zw. z art. 58 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił B. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż u wymienionej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła B. P. wnosząc o przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Podniosła, że cierpi na różne poważne choroby, które uniemożliwiają jej pracę, szczególnie w jej wyuczonym zawodzie tokarza (odwołanie k. 2-3 akt sąd.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z (...), która nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 5 a. s.).

Sąd ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni B. P. uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia (...). (decyzja o z (...). - k.13 akt rentowych ubezpieczonego). W dniu (...). ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia (...) ustalił, że nie stwierdza się długotrwałej częściowej niezdolności do pracy (k. 8 dokumentacji med.) Akta sprawy zostały przekazane Komisji Lekarskiej ZUS, która orzeczeniem z dnia (...) ustaliła, że B. P. nie jest niezdolna do pracy (k. 115 akt rentowych).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z (...)r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z (...)r. k. 116 akt rentowych).

Biegli lekarze o specjalizacjach: neurolog i kardiolog, psychiatra i okulista w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznali u wnioskodawcy chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, stan po operacji dysku, przepuklinę krążka kręgowego nawrotową, zespół bólowy korzeniowy, niedowład prawego nerwu strzałkowego, nadciśnienie tętnicze, nadwzroczność obu oczu. W oparciu o powyższe stwierdzili, że wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy ze względu głównie na narząd ruchu, a niezdolność do pracy jest okresowa, przez okres 2 lat i trwa nadal od(...) (opinia biegłych lekarzy k. 14, 14 v a.s.).

Na rozprawie w dniu (...) ubezpieczona informacyjnie wyjaśniła, że obecnie pracuje w hurtowni zabawek. Zajmuje się oklejaniem, a z zawodu jest tokarzem i przepracowała w tym zawodzie 22 lata. Miała dwie operacje kręgosłupa. Zgadza się z opinią biegłych. (k. 29 v).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni B. P. okazało się uzasadnione i skutkowało zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania wnioskodawczyni od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonej istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych lekarzy, którzy w sporządzonej opinii rozpoznali u wnioskodawczyni szereg schorzeń, w tym schorzenia ortopedyczno-neurologiczne i stwierdzili, że schorzenia te powodują u niej częściową niezdolność do pracy w okresie od (...)

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu medycyny, a jej wydanie poprzedzone zostało analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawczyni i jej badaniem. Opinia ta została ponadto zakwestionowana przez organ rentowy, który wniósł o powołanie innego biegłego lekarza neurologa, kardiologa i psychiatrę ZUS nie zgodził się z opinią twierdząc, że opinia nie stwierdziła znacznego ograniczenia sprawności uzasadniającego orzeczenie niezdolności do pracy, a także nie stwierdzono również – w badaniu biegłych obecności ostrego zespołu korzeniowego. A także zarzucono, że o stanie zdrowia ubezpieczonej orzekano ponownie, ale tym razem w oparciu o ocenę aktualnego

stanu zdrowia i sprawności. Na rozprawie w dniu (...)r. sąd postanowił zwrócić akta biegłym w celu ustosunkowania się do zarzutów pełnomocnika ZUS zgłoszonych w tym piśmie procesowym, w terminie 7 dni. Biegli w piśmie z dnia (...)po ponownej analizie akt sprawy i dokumentacji medycznej podtrzymali wydane orzeczenie. Nie zgodzili się z ustaleniami stanu neurologicznego ubezpieczonej przez Komisję ZUS, które zdaniem biegłych nie są po prostu zgodne ze stanem faktycznym, jaki jest stan zdrowia ubezpieczonej (k. 31 a.s.).

Następnie pismem z dnia (...) pełnomocnik ZUS, po zapoznaniu się opinią uzupełniającą, podtrzymał swoje stanowisko przyjęte na rozprawie, podtrzymał zastrzeżenia do opinii biegłych i wniósł o powołanie innego biegłego sądowego lekarza psychiatrę, neurologa, okulistę i kardiologa (k. 38 a.s.).

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było ustalenie czy ubezpieczona jest zdolna do pracy czy też nie jest zdolna do pracy i kwestie z tym związane. Dokonując ustaleń w tym zakresie Sąd uznał za przekonującą opinie biegłych i opinię uzupełniającą, ponieważ jest spójna i logiczna, zawiera wiadomości specjalne, została wydana przez biegłych lekarzy odpowiednich specjalności, po analizie dokumentacji medycznej i osobistym zbadaniu ubezpieczonej.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika ZUS o powołanie innych biegłych lekarzy, gdyż uznał za wystarczające sporządzenie opinii uzupełniającej, w której biegli odniosą się do zastrzeżeń i twierdzeń przedstawionych przez Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS. Sąd podzielił także opinię uzupełniającą oraz uznał twierdzenia w niej zawarte za zgodne z faktycznym stanem zdrowia pozwanej, a nie uznał w tym względzie twierdzeń odmiennych zawartych w powyższym stanowisku ZUS.

Na kolejnej rozprawie z tych też powodów oraz przedstawionej wyżej oceny opinii biegłych Sąd oddalił wniosek, na kolejnej rozprawie w dniu (...)przez pełnomocnika ZUS o powołanie innych biegłych. Sąd uznał ten wniosek za pozbawiony podstaw ze względu, na argumentację jak poprzednio wobec opinii wydanych w sprawie.

W konsekwencji Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc w zw. z art. 57 ust.1 i art. 59 ust.1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo B. P. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od (...)